ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Φεβρουαρίου 1996

σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από την περιοχή Friuli-Βενετία Giulia υπό μορφή έκτακτης χρηματοδότησης για την αναπαραγωγή ζώων δια φυσικής οχείας

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(96/474/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68, του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 424/95 [2], και ιδίως το άρθρο 24,

αφού έθεσε, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης, προθεσμία στους ενδιαφερόμενους για να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους και λαμβάνοντας υπόψη τις εν λόγω παρατηρήσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

1. Με επιστολή της 1ης Σεπτεμβρίου 1992, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 1992, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, το περιφερειακό νομοσχέδιο (Friuli-Βενετία Giulia) αριθ. 364/1 σχετικά με τη χορήγηση ενισχύσεων στις μονάδες όπου πραγματοποιείται η αναπαραγωγή ζώων δια φυσικής οχείας. Οι ιταλικές αρχές ανακοίνωσαν συμπληρωματικά στοιχεία στην Επιτροπή με επιστολές της 25ης Ιανουαρίου 1993, της 3ης Ιουνίου 1993 και της 9ης Δεκεμβρίου 1993.

   Με την επιστολή της 22ας Φεβρουαρίου 1994, η Επιτροπή ενημέρωσε την ιταλική κυβέρνηση σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 30 του περιφερειακού νομοσχεδίου αριθ. 364/1, τα οποία εμφανίζονται να αποτελούν ενισχύσεις λειτουργίας για τις οποίες δεν δύνανται να εφαρμοστούν οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 της συνθήκης και οι οποίες θα πρέπει, κατά συνέπεια, να θεωρηθούν ότι δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

   Η Επιτροπή κάλεσε, στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλλει τις παρατηρήσεις της. Η Επιτροπή κάλεσε επίσης τα λοιπά κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους, με δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [3].

   Το νομοσχέδιο εγκρίθηκε στο μεταξύ (περιφερειακός νόμος αριθ. 20/1992).

   Η ιταλική κυβέρνηση υπέβαλε παρατηρήσεις με την επιστολή της 30ής Σεπτεμβρίου 1994, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 1994.

2. Τα εν λόγω μέτρα συνίστανται στη χορήγηση δωρεάν εφάπαξ επιδότησης στην «Associazione friulana tenutari stazione taurine ed operatori fecondazione animale», στο εξής «Associazione», που είναι ο οργανισμός του οποίου οι δραστηριότητες αφορούν την αναπαραγωγή βοοειδών στην περιφέρεια Friuli-Βενετία Giulia.

   Βάσει του άρθρου 30 του περιφερειακού νόμου αριθ. 20/1992 η εν λόγω επιδότηση της οποίας το συνολικό ύψος ανέρχεται σε 200 εκατομμύρια ιταλικές λίρες, προορίζεται για την εκ του καταστατικού προβλεπόμενη δραστηριότητα.

   Σύμφωνα με το καταστατικό της Associazione, η δραστηριότητά της συνίσταται κυρίως στη βελτίωση της λειτουργίας των μονάδων γονιμοποίησης βοοειδών, την προώθηση της εκτροφής, την αγορά εγκαταστάσεων, τις ρυθμίσεις σχετικά με τη διανομή και την ενίσχυση για τη διατήρηση των βοοειδών αναπαραγωγής.

   Στο κείμενο του νόμου διευκρινίζεται ότι τα μέτρα έχουν ως στόχο την υλοποίηση ενός σχεδίου ζωοτεχνικής βελτίωσης στις ορεινές περιοχές της περιφέρειας. Σύμφωνα με τις ενδείξεις που περιλαμβάνει το περιγραφικό δελτίο που υπεβλήθη από τις ιταλικές αρχές στο σχέδιο πρέπει να καθίστανται σαφείς οι δαπάνες οι οποίες δύνανται να αφορούν όλα τα έξοδα εξοπλισμού και προσωπικού.

[1] ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24.
[2] ΕΕ αριθ. L 45 της 1. 3. 1995, σ. 2.
[3] ΕΕ αριθ. C 159 της 10. 6. 1994, σ. 8.

Σύμφωνα με τα συμπληρωματικά στοιχεία των ιταλικών αρχών, οι δραστηριότητες συνίστανται επίσης στη χορήγηση πριμοδοτήσεων στις 96 μονάδες αναπαραγωγής δια φυσικής οχείας, που είναι μέλη του εν λόγω συνδέσμου και βρίσκονται σε ορεινή περιοχή, για τη διατήρηση των αρσενικών βοοειδών αναπαραγωγής που είναι εγγεγραμμένα στα γενεαλογικά μητρώα.

Οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν, σε πρώτη φάση, το γεγονός ότι το ύψος της ενίσχυσης των 200 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών, που χορηγήθηκε στον «Associazione», κατενέμεται από τον εν λόγω οργανισμό στις 96 μονάδες-μέλη ισομερώς. Κάθε μονάδα-μέλος λαμβάνει κατά τον τρόπο αυτό 2,08 εκατομμύρια ιταλικές λίρες, ποσό που αντιπροσωπεύει κατά μέσο όρο (σύμφωνα με τα στοιχεία του έτους 1992) το 42 % των συνολικών ετήσιων εξόδων λειτουργίας τους. Στη συνέχεια οι ίδιες οι ιταλικές αρχές υπεστήριξαν ότι τα έξοδα των μονάδων-μελών θα συνίσταντο σε δαπάνες αγοράς και διατήρησης των ζώων αναπαραγωγής.

Διευκρινίσθηκε εξάλλου από ιταλικής πλευράς ότι η κατανομή του συνολικού ποσού της ενίσχυσης θα πραγματοποιείτο με τη χορήγηση αφενός 56 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών για τις αγορές και αφετέρου 144 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών για τη διατήρηση των ζώων αναπαραγωγής, στο πλαίσιο των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν κατά το 1992.

Οι περιφερειακές αρχές δεν διευκρίνισαν το ανώτατο επίπεδο των δαπανών· εντούτοις, διευκρίνισαν ότι επρόκειτο για το 50 % τουλάχιστον των επιλέξιμων δαπανών.

Από τη στιγμή που κινήθηκε η διαδικασία κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 2, η Επιτροπή έλαβε στοιχεία που δεν απέκλειαν την υπόθεση ότι οι εν λόγω ενισχύσεις είχαν χορηγηθεί πριν να καταλήξει η εν λόγω διαδικασία σε τελική απόφαση.

II

1. Με την επιστολή της 22ας Φεβρουαρίου 1994, την οποία απέστειλε στην ιταλική κυβέρνηση, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι είχε αποφασίσει να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, σχετικά με τις ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 30 του περιφερειακού νομοσχεδίου αριθ. 364/1.

   Κατά την κρίση της Επιτροπής, πρόκειται για ενισχύσεις λειτουργίας οι οποίες αντιβαίνουν στην πάγια πρακτική της Επιτροπής όσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων 92, 93 και 94 της συνθήκης.

   Οι εν λόγω ενισχύσεις ενδέχετο να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό και να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, ενώ πληρούσαν τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης χωρίς να είναι δυνατόν να εφαρμοστούν οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του εν λόγω άρθρου.

2. Οι ιταλικές αρχές δεν συμμερίστηκαν τα πορίσματα της Επιτροπής, και υποστήριξαν ότι τα μέτρα αυτά δεν προκαλούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και ότι δεν διαφοροποιούν τη λειτουργία της κοινής γεωργικής πολιτικής.

   Καμία παρατήρηση από άλλα κράτη μέλη ή από άλλους ενδιαφερόμενους δεν παρελήφθη από την Επιτροπή.

III

1. Το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 καθιστά τα άρθρα 92, 93 και 94 της συνθήκης εφαρμόσιμα κατά την παραγωγή και την εμπορία των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1, με την επιφύλαξη αντίθετων διατάξεων του ιδίου κανονισμού.

2. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, στο μέτρο που επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους, ή υπό οποιαδήποτε μορφή και οι οποίες νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό, ευνοώντας ορισμένες επιχειρήσεις ή την παραγωγή ορισμένων προϊόντων.

   Τα εν λόγω μέτρα αποτελούν ενισχύσεις που χορηγούνται κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, διότι έχουν ως αποτέλεσμα τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των δικαιούχων επιχειρήσεων σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους οι οποίοι δεν λαμβάνουν την εν λόγω ενίσχυση. Κατά συνέπεια, νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό κατά την προαναφερθείσα έννοια.

   Λαμβάνοντας υπόψη την αξία των συναλλαγών των προϊόντων του συγκεκριμένου τομέα της εκτροφής βοοειδών (για το 1992: εξαγωγές από την Ιταλία προς την ΕΚ: 163,84 εκατομμύρια Ecu· εισαγωγές από την ΕΟΚ προς την Ιταλία: 2 470,92 εκατομμύρια Ecu [1]), οι εν λόγω ενισχύσεις ενδέχεται να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, εφόσον οι ενισχύσεις αυτές ευνοούν την εθνική παραγωγή σε βάρος των εισαγωγών από άλλα κράτη μέλη.

   Σχετικά με το θέμα αυτό θα πρέπει να υπογραμμιστεί το γεγονός ότι, ακόμα και αν η ενίσχυση είναι σχετικά μικρή ή το μέγεθος της επιχείρησης είναι σχετικά μικρό, δεν αποκλείεται à priori το ενδεχόμενο να επηρεαστούν οι συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

   Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθέντων, τα υπό εξέταση μέτρα είναι κρατικές ενισχύσεις που πληρούν τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

3. Εντούτοις, υφίστανται εξαιρέσεις ως προς την αρχή του ασυμβίβαστου που διατυπώνει το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

IV

1. Οι παρεκκλίσεις προς την εν λόγω αρχή του ασυμβίβαστου, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 δεν δύνανται προφανώς να εφαρμοστούν. Εξάλλου, δεν έχουν επικληθεί από τις ιταλικές αρχές.

2. Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης πρέπει να ερμηνεύονται στενά κατά την εξέταση κάθε προγράμματος χορήγησης ενισχύσεις με προορισμό την περιφέρεια ή κάποιον τομέα ή κατά την εξέταση κάθε μεμονωμένης περίπτωσης εφαρμογής των γενικών καθεστώτων χορήγησης ενισχύσεων.

[1] Comext της 20ής Νοεμβρίου 1995.

Δεν δύνανται ιδίως να χορηγούνται παρά μόνο στην περίπτωση που η Επιτροπή θα μπορούσε να διασφαλίσει ότι η ενίσχυση είναι απαραίτητη για την υλοποίηση ενός από τους εν λόγω στόχους. Η έγκριση των εν λόγω παρεκκλίσεων για ενισχύσεις που δεν προσφέρουν παρόμοιο αντιστάθμισμα, θα μπορούσε να θίξει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και να προκαλέσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, στερουμένων δικαιολογίας από την άποψη του κοινοτικού συμφέροντος και, ταυτόχρονα να παράσχει αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα στους επιχειρηματίες ορισμένων κρατών μελών.

3. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η ενίσχυση δεν προσφέρει κανένα αντιστάθμισμα αυτής της φύσεως. Πράγματι, η ιταλική κυβέρνηση δεν παρέσχε αλλά ούτε η Επιτροπή ανακάλυψε καμία αιτιολογία, η οποία να οδηγεί στη διαπίστωση ότι η εν λόγω ενίσχυση πληροί τους όρους που απαιτούνται για την εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3.

4. Δεν πρόκειται για μέτρα που αποσκοπούν στην προώθηση της υλοποίησης ενός σημαντικού σχεδίου ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β).

Δεν πρόκειται ούτε για μέτρα που τείνουν να διορθώσουν μια σοβαρή διαταραχή της οικονομίας του συγκεκριμένου κράτους μέλους, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως.

5. Οι παρατηρήσεις που υπέβαλε η ιταλική κυβέρνηση οδηγούν την Επιτροπή να διαπιστώσει τις ακόλουθες παρατηρήσεις και συμπεράσματα.

Σύμφωνα με τα κριτήρια που περιλαμβάνονται στην πρόταση της για τη λήψη κατάλληλων μέτρων σχετικά με τις χορηγούμενες από τα κράτη μέλη ενισχύσεις στον τομέα της εκτροφής και των προϊόντων εκτροφής (έγγραφο 75/29416 της 19ης Σεπτεμβρίου 1975), η Επιτροπή θεωρεί ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις:

— για τη διατήρηση των εν λόγω ζώων μέχρι την επίτευξη ανώτατου ποσοστού 30 % των επιτρεπόμενων δαπανών, εφόσον ειδικοί λόγοι, ιδίως περιφερειακού χαρακτήρα, αιτιολογούν την εξαίρεση αυτή,

— για την αγορά των εν λόγω ζώων μέχρι την επίτευξη ποσοστού 40 % των επιτρεπόμενων δαπανών.

Καταρχήν, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ούτε για την αγορά ούτε για τη διατήρηση δεν τηρήθηκαν τα ανώτατα επίπεδα των ενισχύσεων, τα οποία αναφέρονται στην πρόταση των προαναφερθέντων κατάλληλων μέτρων. Πράγματι, η ιταλική κυβέρνηση αποδέχθη το γεγονός ότι θα εσημειώνετο σαφής υπέρβαση του επιτρεπόμενου ύψους που αναφέρεται ανωτέρω, σε σχέση με το υπολογιζόμενο ύψος της ενίσχυσης.

Εξάλλου, ακόμα και με την ευνοϊκότερη υπόθεση, δηλαδή με επίπεδο ύψους 42 %, το οποίο αναφέρεται από τις ιταλικές αρχές, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να διαπιστώσει την υπέρβαση των ανωτάτων ορίων που προβλέπονται από τα εν λόγω κριτήρια.

Εξάλλου, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να διαπιστώσει ότι η ενίσχυση δεν χορηγήθηκε για οποιαδήποτε άλλη δαπάνη εκτός της αγοράς ή της διατήρησης.

Πράγματι, το εν λόγω άρθρο 30 προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων κατά προτεραιότητα, και επομένως όχι αποκλειστικά, για την υλοποίηση καταστατικών δραστηριοτήτων που αφορούν την αναπαραγωγή διά φυσικής οχείας.

Σύμφωνα με το εν λόγω καταστατικό, οι δραστηριότητες αυτές συνίστανται ιδίως στη βελτίωση της λειτουργίας των μονάδων γονιμοποίησης βοοειδών, την προώθηση της εκτροφής, την αγορά εγκαταστάσεων, τη ρύθμιση της διανομής και την ενίσχυση για τη διατήρηση των βοοειδών αναπαραγωγής.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ο τίτλος του εν λόγω άρθρου 30 δεν αποδεικνύει καμία στενή σχέση μεταξύ της χορήγησης της ενίσχυσης αφενός, και του κόστους αγοράς ή διατήρησης, αφετέρου.

Από τα στοιχεία που παρασχέθηκαν από τις ιταλικές αρχές στο περιγραφικό δελτίο, δεν προκύπτει, αλλά ούτε η Επιτροπή ανακάλυψε, ότι οι προβλεπόμενες ενισχύσεις περιορίζονται αποκλειστικά στις δαπάνες αγοράς ή διατήρησης στις οποίες υποβλήθηκαν οι δικαιούχοι.

Εξάλλου, το γεγονός ότι το ποσό και το ποσοστό των ενισχύσεων αναφέρονται από τις ιταλικές αρχές σε δαπάνες που έχουν ήδη ενισχυθεί (το συνολικό κόστος των μονάδων αναπαραγωγής δια φυσικής οχείας, για το 1992), αποδεικνύει ότι οι ενισχύσεις του άρθρου 30 στερούνται του βασικού στοιχείου που θα ωθούσε την Επιτροπή να λάβει θετική στάση όσον αφορά τις ενισχύσεις για επενδύσεις, δηλαδή την παροχή κινήτρων.

Οι περιφερειακές αρχές διέψευσαν το γεγονός ότι οι ενισχύσεις αφορούσαν δαπάνες που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί και, επομένως, στερούντο του χαρακτήρα παροχής κινήτρων. Οι περιφερειακές αρχές ισχυρίζονται ότι η ενίσχυση σχεδιάστηκε κατά το 1992 για να καλύψει τις δαπάνες του ιδίου έτους.

Η Επιτροπή διαπιστώνει σχετικά με το θέμα αυτό ότι η περίοδος για την οποία οι δικαιούχοι δύνανται να αποδείξουν τις επιλέξιμες δαπάνες τους (δηλαδή από την 1η Ιανουαρίου 1992 έως τις Δεκεμβρίου 1992) δεν περιορίζεται αποκλειστικά στην περίοδο μετά την ψήφιση του εν λόγω νόμου. Τούτο σημαίνει ότι ο νόμος που προβλέπει τη λήψη των εν λόγω μέτρων δεν ήταν ο ενδεδειγμένος για να παράσχει κίνητρα στο δικαιούχο να πραγματοποιήσει επενδύσεις.

Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, η Επιτροπή κρίνει ότι τα εν λόγω μέτρα συνεπάγονται επομένως ενισχύσεις λειτουργίας που αντιβαίνουν στην πάγια πρακτική της.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αναγκάστηκε να εξάγει το συμπέρασμα ότι οι σχεδιαζόμενες ενισχύσεις δεν ανταποκρίνονται στα κοινοτικά κριτήρια που επιτρέπουν να θεωρείται ότι οι εν λόγω ενισχύσεις διευκολύνουν την ανάπτυξη των συγκεκριμένων τομέων· εκτιμώνται, επομένως, ως ενισχύσεις λειτουργίας που δεν δύνανται να βελτιώσουν σταθερά τους όρους και τη διαρθρωτική κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι δικαιούχοι της εν λόγω ενίσχυσης.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι τα εν λόγω μέτρα, λόγω της φύσης τους, αποτελούν ενισχύσεις λειτουργίας και δεν δύνανται να τύχουν των συγκεκριμένων παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) σχετικά με τις ενισχύσεις που προορίζονται για την προώθηση και διευκόλυνση της οικονομικής ανάπτυξης συγκεκριμένων περιφερειών, καθώς και ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων.

Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, η αιτιολογία την οποία πρόβαλε η ιταλική κυβέρνηση δεν δύναται να γίνει αποδεκτή από την Επιτροπή.

Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις αυτές δεν δύνανται να τύχουν καμίας από τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 της συνθήκης και θα πρέπει να θεωρηθούν ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

V

Από τη στιγμή που κινήθηκε η διαδικασία κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 2, παρασχέθηκαν στην Επιτροπή στοιχεία τα οποία δεν αποκλείουν την υπόθεση ότι οι εν λόγω ενισχύσεις χορηγήθηκαν πριν από την κατάληξη της εν λόγω διαδικασίας σε τελική απόφαση. Με την υπόθεση αυτή, δηλαδή στην περίπτωση που οι ενισχύσεις είχαν χορηγηθεί πριν από τη λήψη της τελικής απόφασης, θα επρόκειτο για ενισχύσεις που χορηγήθηκαν παρανόμως.

Σε περίπτωση ασυμβίβαστου των ενισχύσεων με την κοινή αγορά, η η Επιτροπή θα έπρεπε να κάνει χρήση της δυνατότητας την οποία της προσφέρει η απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1973 στην υπόθεση 70/72 [1], όπως επιβεβαιώθηκε με τις αποφάσεις της 24ης Φεβρουαρίου 1987 στην υπόθεση 310/85 [2] και της 20ής Σεπτεμβρίου 1990 στην υπόθεση C-5/89 [3], και να υποχρεώσει το κράτος μέλος να ανακτήσει από τους δικαιούχους το ποσό ολόκληρης της ενίσχυσης που χορηγήθηκε παρανόμως.

Η επιστροφή αυτή θα ήταν απαραίτητη για τη μετάβαση στην προηγούμενη κατάσταση μέσω της κατάργησης όλων των χρηματοδοτικών πλεονεκτημάτων τα οποία οι δικαιούχοι της χορηγηθείσας καταχρηστικά ενίσχυσης θα είχαν τύχει από την ημερομηνία χορήγησης της εν λόγω ενίσχυσης.

Η επιστροφή των ποσών θα πρέπει, κατά συνέπεια, να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις της ιταλικής νομοθεσίας, ενώ οι τόκοι υπολογίζονται από την ημερομηνία της χόρηγησης των εν λόγω ενισχύσεων. Οι τόκοι αυτοί πρέπει να υπολογιστούν με βάση το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιδότησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων [4].

Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει τις συνέπειες που συνεπάγεται για την Επιτροπή, κατά περίπτωση, όσον αφορά το σχέδιο χρηματοδότησης της κοινής γεωργικής πολιτικής από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 30 του περιφερειακού νόμου αριθ. 20/1992 της περιοχής Friuli-Βενετία Giulia είναι παράνομες κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης στην περίπτωση που έχουν χορηγηθεί· είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 92 της συνθήκης και δεν δύνανται να χορηγηθούν.

Άρθρο 2

Η Ιταλία υποχρεούται να καταργήσει τη διάταξη που αναφέρεται στο άρθρο 1, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 3

Η Ιταλία υποχρεούται να απαιτήσει την επιστροφή των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1, μέσω ανάκτησης, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, στην περίπτωση που οι ενισχύσεις χορηγήθηκαν.

Η εν λόγω επιστροφή θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας. Τα ποσά που πρόκειται να ανακτηθούν παράγουν τόκους από την ημερομηνία χορήγησης της εν λόγω ενίσχυσης. Οι τόκοι πρέπει να υπολογισθούν με βάση το εμπορικό επιτόκιο, σε σχέση με το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδυνάμου επιδότησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 4

Η Ιταλία ανακοινώνει στην Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 7 Φεβρουαρίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] Συλλογή 1973, σ. 813.
[2] Συλλογή 1987, σ. 901.
[3] Συλλογή 1990, σ. I-3437.
[4] Ανακοίνωση της Επιτροπής στα κράτη μέλη (ΕΕ αριθ. C 156 της 22. 6. 1995, σ. 5).